

Jen jsem se dopravil v pátek po výletu v Londýně z brněnského letiště domů, rychle jsem nakoupil proviant, naházel věci do batohu a vyrazil jsem na chatu. Ani jsem nestačil rozdělat oheň a kamarádi byli od vlaku tady. Nejdříve jsme dali jídlo a pak jsme si chatu připravili na ležení. To, že jsem si zapomenul ešus a lžíci, to bylo ještě dobrý, ale nějak jsem zapomenul i na spacák. Nezbylo mi než potupně zavolat domů aby mi ho někdo přivezl. V sobotu ráno jsme kupodivu vstali a zabalili se včas, proto jsme stihli i vlak na Pacov. Sice měl delší pauzu v Pelhřimově, kterou jsme strávili u piva v bufáci, ale po poledni jsme byli už na pacovském náměstí. Mraky se honily stále kolem, ale padlo jen pár kapek. Nakonec jsme opustili restauraci a dali se na pochod směr Zhořec ke mlýnu mého kamaráda. Cestou padlo pár kapek a když jsme začali hledat pláštěnky zastavilo u nás auto. Kluci hned hlásali, že se svezou. Taky že jo. Kamarád nám jel hodit klíče od mlýna pod kamen a trefil na nás. Já jsem si dal do auta jen batoh a cestu jsem prošel. Na mlýně jsme si udělali večeři a jelikož nám kámoš nechal litrovku slivovice bylo i do půlnoci veselo. Až na jednoho, který potupně neunesl tíhu alkoholu, jsme spali uvnitř. Ale v noci nepršelo. Ráno nebyl žádný spěch, protože se rozhodlo, že půjdeme přes Bedřichov zpátky do Pacova na vlak. V poledne jsme vyrazili po značce, Rosta přímo dle GPS. V Bedřichově jsme na něj čekali a tím mi ujel

jediný odpolední vlak do Pejru. Obvolal jsem své známé z okolí, ale už byli všichni z chalup doma. Takže jsem zaplul do restaurace na náměstí, rozloučil se s kluky, kterým jel vlak na Prahu, a počkal si na auto z domova. No, myslím, že jsme udělali rekord v co nejmenším počtu nachozených km. Je fakt, že byly hlášené dešťové přívaly, které pár obcí zasáhly citelně, proto jsme moc neriskovali spát v lese. Nakonec se nám bouřky vyhnuly.